

dodělal toho místa neúnavnou pílí, dobyl (došel) povýšení svým vzorným chováním. Pílí a vědomostmi docílil při statku neobyčejného výtěžku. Tázával jsem se ho často: „Příteli, kdy pak se dožijeme Tvého povýšení?“ Na takové otázky říkával: „Dočkám se času, jako husa klasu.“ — Dočetl jsem se z novin té radostné zprávy a chtěl jsem mu blahopřáti. Avšak Vojtěch kamsi odjel, a nemohu se dovědět (doptati) jeho nynější adressy. Oznam mi ji, víš-li o něm. Za to Tě prosí

Tvůj přítel
Jindřich Mácha.

Aufg. 1. Fraget nach den Objecten, die von den mit *do-* zusammen-
gesetzten Verben abhängen. (A? — B.) 2. Verbindet die Verba der
Lect. 53 mit *na-*.

62.

Dopis.

V Brně, dne $\frac{3}{7}$. 1898.

Milý Karle!

Český list od Tebe a k tomu dosti správný! Ne, tomu (toho) bych se byl věru nikdy nenadál! Učíš se již přes rok češtině, a já to nevěděl! Raduji (těším) se tomu ze srdce. — Pamatuješ se snad ještě (je tomu ovšem dávno, bude tomu asi osm let), jak pan professor Škaloud (který v naší první třídě vyučoval němčině, frančtině a češtině) jednou se tázal německy: „A Vy, Karle, nebudete se učiti českému jazyku? Tomu se divím. Překáží Vám v tom někdo? Nechtějí snad tomu Vaši rodiče?“ — Ty jsi mlčel. Po škole jsi mi však pravil: „Hm, čeština! Co je mi do češtiny? Jest mi (po-) třeba toho jazyka?“ — Bylo mi divno, že rozumný hoch tak mluví, a odpověděl jsem Ti: „Ale dejme tomu, že by Ti toho jazyka jednou přece bylo potřebí, co si potom počneš? Karlíčku, nezapomeň, kde žijeme!“ Ale Karlíček se mi jen smál. Inu, bylo Ti tenkrát jedenáct let. A nyní — po osmi letech — píšeš, že závidíš mnohému ze svých bývalých spolužáků znalost češtiny! — Praviš, že se chceš důkladně češtině naučiti a že budeš velmi pilným. Jsem Tvému předsevzetí rád a těšilo by mne, kdybys dostal svému slovu. Obdivuji se pokrokům, jež jsi v tak krátkém čase učinil. Ale bude